

Arnaldur Indridason

ΔΙΕΘΝΕΣ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

Παγωμένη νύχτα

Ο Indridason ανήκει
μαζί με τον Nesbo και
τη Lackberg στην ντρίπ
τιμ του σκανδιναβικού
αστυνομικού.

Economist

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Τους ήταν εύκολο να μαντέψουν την ηλικία του, όμως δυσκολεύτηκαν να προσδιορίσουν από πού καταγόταν.

Εκτίμησαν ότι ήταν περίπου δέκα χρονών. Φορούσε ένα γκριζο αδιάβροχο με κουκούλα και κατεβασμένο το φερμουάρ, κι ένα στρατιωτικό παντελόνι παραλλαγής. Η σχολική του σάκα ήταν κρεμασμένη στην πλάτη του. Το ένα του μποτάκι είχε φύγει από το πόδι του και η κάλτσα του είχε μια τρύπα από την οποία ξεπρόβαλλε ένα δάχτυλο. Το αγόρι δεν φορούσε γάντια ή καπέλο. Τα μαύρα του μαλλιά είχαν ήδη κρυσταλλιάσει. Ήταν πεσμένο μπρούμυτα, με το ένα μάγουλο στραμμένο προς το μέρος τους και τα άψυχα μάτια του στυλωμένα στην παγωμένη γη. Η λιμνούλα του αίματος που είχε σχηματιστεί κάτω από το σώμα του είχε αρχίσει να παγώνει.

Η Έλινμποργκ γονάτισε δίπλα στο πτώμα.

«Θεέ μου» στέναξε. «Τι στην ευχή συμβαίνει;»

Άπλωσε το χέρι της σαν να ήθελε να αγγίξει το σώμα. Το παιδί φαινόταν σαν να είχε ξαπλώσει για να πάρει έναν υπνάκο. Η Έλινμποργκ δυσκολεύοταν να κρατήσει την ψυχραιμία της, δεν ήθελε να πιστέψει αυτό που έβλεπε.

«Μην τον κουνήσεις» είπε ήρεμα ο Έτλεντουρ, που στεκόταν δίπλα στο πτώμα μαζί με τον Σίγουρδουρ Όλι.

«Θα πρέπει να κρύωνε» μουρμούρισε η Έλινμποργκ και, τραβώντας το χέρι της, σηκώθηκε αργά.

Ήταν μέσα Γενάρη. Ο χειμώνας δεν ήταν ιδιαίτερα βαρύς μέχρι την Πρωτοχρονιά, αλλά μετά η θερμοκρασία έπεσε απότομα. Το έδαφος είχε καλυφθεί πλέον από ένα συμπαγές στρώμα πάγου και ο βόρειος άνεμος ούρλιαζε μοιάζοντας να τραγουδάει γύρω από τα κτίρια. Το χιόνι έπεφτε πυκνό, σαν αλλεπάλληλα σεντόνια που σάρωναν το έδαφος, σχηματίζοντας μικρά βουνάλακια εδώ κι εκεί. Ο αέρας που φυσούσε σήκωνε το λεπτό χιόνι και το στροβίλιζε· προερχόταν από την Αρκτική, περόνιαζε τα πρόσωπα των αστυνομικών και τρύπωνε μέσα στα ρούχα τους φτάνοντας ως το κόκαλο. Ο Έτλεντουρ έχωσε τα χέρια του βαθιά μέσα στις τσέπες του χοντρού παλτού του και αναρίγησε. Ο ουρανός ήταν βαρύς από τα σύννεφα και σκοτεινός, αν και ήταν μόλις τέσσερις το απόγευμα.

«Γιατί βγάζουν τέτοια στρατιωτικά παντελόνια για παιδιά;» ρώτησε.

Στέκονταν και οι τρεις τους σκυφτοί πάνω από το πτώμα του παιδιού. Οι σειρήνες των περιπολικών έριχναν το μπλε φως τους πάνω στους τοίχους των γύρω σπιτιών και κτιρίων. Μερικοί περαστικοί είχαν συγκεντρωθεί δίπλα στα περιπολικά. Οι πρώτοι ρεπόρτερ είχαν ήδη φτάσει. Οι ειδικοί της Σήμανσης φωτογράφιζαν τον τόπο του θανάτου, με τα φλας τους να ανταγωνίζονται τα μπλε φώτα. Έφτιαξαν ένα σχέδιο της περιοχής όπου ήταν πεσμένο το αγόρι και του περιβάλλοντα χώρου. Η εγκληματολογική έρευνα βρισκόταν ακόμη στα αρχικά της στάδια.

«Είναι στη μόδα αυτά τα παντελόνια» είπε η Έλινμποργκ.

«Σου φαίνεται περίεργο;» ρώτησε ο Σίγουρδουρ Όλι. «Να φοράνε παιδιά τέτοια παντελόνια;»

«Δεν ξέρω» είπε ο Έτλεντουρ. «Ναι, μου φαίνεται παράξενο» πρόσθεσε έπειτα από μία παύση.

Σήκωσε το βλέμμα του και κοίταξε την πολυκατοικία. Ο

κόσμος είχε βγει στα μπαλκόνια και κοίταζε, παρά το κρύο. Άλλοι είχαν μείνει μέσα και παρακολουθούσαν πίσω από τα παράθυρά τους. Όμως οι περισσότεροι ήταν ακόμη στη δουλειά και τα παράθυρά τους ήταν σκοτεινά. Οι αξιωματικοί θα αναγκάζονταν να περάσουν από όλα τα διαμερίσματα και να μιλήσουν με τους ενοίκους. Ο μάρτυρας που είχε βρει το παιδί τούς είχε πει ότι έμενε εκεί. Μπορεί να ήταν μόνο του και να είχε πέσει από το μπαλκόνι· σε αυτή την περίπτωση, ο θάνατός του θα καταχωριζόταν ως ατύχημα. Ο Έτλεντουρ προτιμούσε αυτή τη θεωρία παρά την ιδέα ότι το αγόρι είχε δολοφονηθεί. Αυτή την εκδοχή δεν μπορούσε να τη χωρέσει το μυαλό του.

Κοίταξε με προσοχή τη γύρω περιοχή. Ο κήπος πίσω από την πολυκατοικία δεν φαινόταν ιδιαίτερα φροντισμένος. Στο κέντρο υπήρχε ένας χώρος στρωμένος με χαλίκι που χρησίμευε ως μικρή παιδική χαρά. Είχε δύο κούνιες –η μία σπασμένη, με τη θέση να κρέμεται ως το έδαφος και να στροβιλίζεται στον αέρα–, μια στραπατσαρισμένη τσουλήθρα που είχε βαφτεί αρχικά κόκκινη αλλά πλέον είχε σκουριάσει και το χρώμα της είχε ξεφλουδίσει, και μια απλή τραμπάλα με δύο θεσούλες φτιαγμένες από κομμάτια ξύλου, η μία άκρη της οποίας είχε κολλήσει στο έδαφος από τον πάγο και η άλλη ήταν υψωμένη στον αέρα σαν την κάννη ενός μεγάλου όπλου.

«Πρέπει να βρούμε το μποτάκι του» είπε ο Σίγουρδουρ Όλι. Κοίταξαν όλοι την τρύπια κάλτσα.

«Δεν είναι δυνατόν» είπε η Έλινμποργκ αναστενάζοντας.

Κάμποσοι ερευνητές της αστυνομίας έψαχναν ίχνη στον κήπο, καθώς όμως το σκοτάδι πυκνωνε, δεν μπορούσαν να δουν και πολλά στο παγωμένο έδαφος. Ο κήπος ήταν καλυμμένος από ένα στρώμα ολισθηρού πάγου, απ' το οποίο ξεφύτρωναν κατά τόπους τούφες από χορτάρι. Ο νομιάτρος είχε επιβεβαιώσει τον θάνατο και τώρα στεκόταν σ' ένα σημείο που τον προ-

στάτευε από τη χιονοθύελλα προσπαθώντας να ανάψει ένα τσιγάρο. Δεν μπορούσε να προσδιορίσει με βεβαιότητα την ώρα του θανάτου. Κάποια στιγμή την τελευταία ώρα, μάλλον. Είχε εξηγήσει ότι ο ιατροδικαστής θα υπολόγιζε την ακριβή ώρα του θανάτου συναρτώντας την εξωτερική θερμοκρασία με τη θερμοκρασία του σώματος. Ο γιατρός δεν μπορούσε να προσδιορίσει εκ πρώτης όψεως την αιτία του θανάτου. Πιθανότατα από πτώση, είπε, κοιτάζοντας το σκοτεινό κτίριο.

Το πτώμα δεν είχε μετακινηθεί. Ο ιατροδικαστής ήταν στον δρόμο και θα έφτανε από στιγμή σε στιγμή. Όποτε υπήρχε η δυνατότητα, προτιμούσε να επισκέπτεται τον τόπο του θανάτου και να εξετάζει την περιοχή μαζί με την αστυνομία. Ο Έτλεντουρ άρχισε να ανησυχεί βλέποντας να μεγαλώνει συνεχώς το πλήθος που είχε συγκεντρωθεί στη γωνία του κτιρίου, και το οποίο μπορούσε να δει το πτώμα κάτω από τα φλας των φωτογραφικών μηχανών. Τα αυτοκίνητα που περνούσαν μπροστά από το σημείο έκοβαν ταχύτητα και οι επιβάτες τους κοίταζαν με ενδιαφέρον το θέαμα. Ένας μικρός προβολέας είχε στηθεί για να διευκολύνει την προσεκτική εξέταση του χώρου. Ο Έτλεντουρ ζήτησε από έναν αστυνομικό να αποκλείσει την περιοχή με κορδέλα.

Όσες μπαλκονόπορτες ήταν ορατές από τον κήπο δεν φαινονταν να βγάζουν σε κάποιο μπαλκόνι από το οποίο θα μπορούσε να έχει πέσει το παιδί. Τα παράθυρα ήταν όλα κλειστά. Η συγκεκριμένη πολυκατοικία ήταν μεγάλη για τα δεδομένα της Ισλανδίας – πενταώροφη, με τέσσερα κλιμακοστάσια. Το κτίριο ήταν αρκετά παραμελημένο. Οι σιδερένιες κουπαστές στα μπαλκόνια είχαν σκουριάσει. Η μπογιά είχε χάσει το χρώμα της και είχε ξεφλουδίσει σε κάποια σημεία. Αποκεί όπου στεκόταν ο Έτλεντουρ, μπορούσε να δει δύο παράθυρα σαλονιού με μια μεγάλη ρωγμή στο κάθε τζάμι. Κανείς δεν είχε μπει στον κόπο να τα αντικαταστήσει.

«Λες να ήταν ρατσιστικό το κίνητρο;» είπε ο Σίγουρδουρ Όλι κοιτάζοντας το πτώμα του παιδιού.

«Δεν χρειάζεται να βγάζουμε βιαστικά συμπεράσματα» είπε ο Έτλεντουρ.

«Μήπως είχε σκαρφαλώσει στον τοίχο;» ρώτησε η Έλινμποργκ κοιτάζοντας με τη σειρά της την πολυκατοικία.

«Ωρες ώρες τα παιδιά κάνουν κάτι παράξενα πράγματα» παρατήρησε ο Σίγουρδουρ Όλι.

«Πρέπει να ελέγξουμε μήπως προσπαθούσε να σκαρφαλώσει από τα μπαλκόνια» είπε ο Έτλεντουρ.

«Από πού λες να είναι;» ρώτησε ο Σίγουρδουρ Όλι.

«Ασιάτης μού φαίνεται εμένα» είπε η Έλινμποργκ.

«Μπορεί να είναι Ταϊλανδός, Φιλιππινέζος, Βιετναμέζος, Κορεάτης, Ιάπωνας, Κινέζος» άρχισε να απαριθμεί ο Σίγουρδουρ Όλι.

«Μήπως να υποθέσουμε ότι είναι Ισλανδός, μέχρι να ανακαλύψουμε κάτι διαφορετικό;» πρότεινε ο Έτλεντουρ.

Έμειναν σιωπηλοί στο κρύο βλέποντας το χιόνι να σχηματίζει σωρό γύρω από το παιδί. Ο Έτλεντουρ κοίταξε τους περιέργους θεατές στη γωνία όπου ήταν παρκαρισμένα τα περιπολικά. Έπειτα έβγαλε το παλτό του και το άπλωσε πάνω από το πτώμα.

«Είναι ασφαλές αυτό που κάνεις;» ρώτησε η Έλινμποργκ, ρίχνοντας μια ματιά προς την ομάδα της Σήμανσης.

Κανονικά, δεν επιτρεπόταν καν να στέκονται πάνω από το πτώμα, αν δεν έπαιρναν πρώτα άδεια από τη Σήμανση.

«Δεν ξέρω» είπε ο Έτλεντουρ.

«Δεν είναι και πολύ επαγγελματικό αυτό» επισήμανε ο Σίγουρδουρ Όλι.

«Δεν ανέφερε κανείς ότι αγνοείται το αγόρι;» ρώτησε ο Έτλεντουρ παρακάμπτοντας το σχόλιό του. «Δεν πήρε κανείς να

δηλώσει ότι έχει χαθεί ένα αγόρι στην ηλικία του παιδιού και να ρωτήσει σχετικά;»

«Το τσέκαρα καθώς ερχόμασταν» είπε η Έλινμποργκ. «Η αστυνομία δεν έχει λάβει τέτοια ενημέρωση».

Ο Έτλεντουρ κοίταξε το παλτό του. Κρύωνε.

«Πού είναι αυτός που τον βρήκε;»

«Τον έχουμε σε ένα κλιμακοστάσιο» αποκρίθηκε ο Σίγουρδουρ Όλι. «Μας περίμενε. Κάλεσε από το κινητό του. Τη σήμερον ημέρα όλα τα παιδιά έχουν κινητό. Είπε ότι είχε κόψει δρόμο μέσα από τον κήπο γυρίζοντας στο σπίτι του από το σχολείο και έπεσε πάνω στο πτώμα».

«Πάω να του μιλήσω» είπε ο Έτλεντουρ. «Εσείς δείτε αν μπορούν να βρουν τα ίχνη του παιδιού στον κήπο. Αν αιμορραγούσε, μπορεί να άφησε ίχνη πίσω του. Μπορεί να μην έπεσε».

«Δουλειά της Σήμανσης δεν είναι αυτό;» μουρμούρισε ο Σίγουρδουρ Όλι, χωρίς να βρει ανταπόκριση.

«Δεν φαίνεται να δέχτηκε επίθεση εδώ, στον κήπο» είπε η Έλινμποργκ.

«Και, για όνομα του Θεού, προσπαθήστε να βρείτε το μποτάκι του» είπε ο Έτλεντουρ καθώς απομακρυνόταν.

«Το αγόρι που τον βρήκε...» ξεκίνησε να λέει ο Σίγουρδουρ Όλι.

«Ναι;...» είπε ο Έτλεντουρ γυρίζοντας.

«Είναι κι αυτό μαύ...» Ο Σίγουρδουρ Όλι δίστασε.

«Τι;»

«Παιδί μεταναστών» είπε τελικά.

Το αγόρι καθόταν σ' ένα σκαλί, σε ένα από τα κλιμακοστάσια της πολυκατοικίας. Μαζί του βρισκόταν μια αστυνομικός. Είχε τα αθλητικά του είδη τυλιγμένα σε μια κίτρινη πλαστική σακού-

λα και κοίταζε τον Έτλεντουρ με καχυποψία. Δεν ήθελαν να τον βάλουν να περιμένει μέσα σε περιπολικό, επειδή μπορεί αυτό να έδινε στον κόσμο την εντύπωση ότι ήταν αναμειγμένο στον θάνατο του παιδιού. Έτσι κάποιος πρότεινε να τον βάλουν να καθίσει στο κλιμακοστάσιο.

Ο διάδρομος ήταν βρόμικος. Ο αέρας ήταν ποτισμένος από μια ανθυγιεινή οσμή, ανακατεμένη με τσιγαρίλα και τη μυρωδιά διάφορων φαγητών που ετοιμάζονταν μέσα στα διαμερίσματα. Το πάτωμα ήταν καλυμμένο από φθαρμένο λινοτάπητα και οι τοίχοι από δυσανάγνωστα γκράφιτι. Οι γονείς του αγοριού βρίσκονταν ακόμη στη δουλειά, ωστόσο είχαν ειδοποιηθεί. Το αγόρι είχε μελαμψό δέρμα, ίσια, κατάμαυρα μαλλιά που ήταν ακόμη βρεγμένα από το ντους που είχε κάνει λίγο νωρίτερα, και μεγάλα, λευκά δόντια. Φορούσε αδιάβροχο και τζιν παντελόνι, και κρατούσε ένα μάλλινο καπέλο στα χέρια του.

«Κάνει τρομερό κρύο» είπε ο Έτλεντουρ τρίβοντας τα χέρια του.

Το αγόρι έμεινε σιωπηλό.

Ο Έτλεντουρ κάθισε δίπλα του. Σύντομα έμαθε ότι το αγόρι λεγόταν Στέφαν και ότι ήταν δεκατριών χρονών. Έμενε στη διπλανή πολυκατοικία από τότε που θυμόταν τον εαυτό του. Η μητέρα του ήταν από τις Φιλιππίνες.

«Θα πρέπει να σοκαρίστηκες όταν τον βρήκες» είπε ο Έτλεντουρ μετά από μακρά σιωπή.

«Ναι».

«Και τον αναγνώρισες; Τον ήξερες;»

Ο Στέφαν είχε πει στην αστυνομία ποιο ήταν το όνομα του παιδιού και πού έμενε. Ζούσε σε ένα διαμέρισμα εκείνης της πολυκατοικίας, στο οποίο όμως ανέβαινες από άλλο κλιμακοστάσιο. Η αστυνομία προσπαθούσε να εντοπίσει τους γονείς του. Το μόνο που ήξερε ο Στέφαν για το παιδί ήταν ότι η μητέ-

ρα του έφτιαχνε σοκολάτα και ότι είχε έναν αδερφό. Δεν τους ήξερε καλά, ούτε αυτόν ούτε τον αδερφό του. Είχαν μετακομίσει πολύ πρόσφατα στη γειτονιά.

«Τον έλεγαν Έλι» είπε το αγόρι. «Το όνομά του ήταν Έλιας».

«Ήταν νεκρός όταν τον βρήκες;»

«Ναι, έτσι νομίζω. Τον ταρακούνησα αλλά δεν έγινε τίποτα».

«Και μετά κάλεσες εμάς;» ρώτησε ο Έτλεντουρ νιώθοντας ότι έπρεπε να προσπαθήσει να του φτιάξει λίγο τη διάθεση. «Πολύ καλό αυτό που έκανες. Αυτό ήταν το σωστό. Τι εννοούσες όταν είπες ότι η μητέρα του φτιάχνει σοκολάτα;»

«Δουλεύει σε εργοστάσιο σοκολάτας».

«Ξέρεις τι μπορεί να συνέβη στον Έλι;»

«Όχι».

«Ξέρεις κανέναν απ' τους φίλους του;»

«Μπα, όχι».

«Τι έκανες αφού τον ταρακούνησες;»

«Τίποτα» απάντησε το αγόρι. «Πήρα την αστυνομία».

«Ξέρεις το τηλέφωνο της αστυνομίας;»

«Ναι. Γυρίζω μόνος μου από το σχολείο και η μαμά θέλει να μπορεί να με βρίσκει. Μου λέει...»

«Τι;»

«Μου λέει συνέχεια ότι πρέπει να πάρω αμέσως την αστυνομία, αν...»

«Αν τι;»

«Αν συμβεί κάτι».

«Τι νομίζεις ότι συνέβη στον Έλι;»

«Δεν ξέρω».

«Στην Ισλανδία γεννήθηκαν;»

«Ναι».

«Και ο Έλι; Ξέρεις;»

Το αγόρι, που όλη αυτή την ώρα είχε καρφωμένο το βλέμμα

στον λινοτάπητα, στο πάτωμα του κλιμακοστασίου, σήκωσε το κεφάλι του και κοίταξε τον Έτλεντουρ στα μάτια.

«Ναι» είπε.

Εκείνη τη στιγμή η εξώπορτα άνοιξε διάπλατα και ο αέρας πέταξε μέσα την Έλινμποργκ. Μέσα από το λεπτό τζάμι που χώριζε το κλιμακοστάσιο από την είσοδο, ο Έτλεντουρ είδε ότι η συνάδελφός του κρατούσε το παλτό του. Χαμογέλασε στο αγόρι και του είπε ότι μπορεί να του ξαναμιλούσε αργότερα. Έπειτα σηκώθηκε και πήγε προς την Έλινμποργκ.

«Ξέρεις πολύ καλά ότι, για να ανακρίνεις ένα παιδί, απαιτείται παρουσία γονέα ή κηδεμόνα ή κοινωνικού λειτουργού ή κάποιου τέτοιου» του πέταξε απότομα, καθώς του έδινε το παλτό του.

«Δεν τον ανέκρινα» διαμαρτυρήθηκε ο Έτλεντουρ. «Του έκανα απλώς μερικές γενικές ερωτήσεις». Κοίταξε το παλτό του. «Το πήραν το πτώμα;»

«Το πάνε στο νεκροτομείο. Δεν πέθανε από πέσιμο. Βρήκαν ίχνη του».

Ο Έτλεντουρ μόρφασε.

«Το αγόρι μπήκε στον κήπο από τη δυτική πλευρά» συνέχισε η Έλινμποργκ. «Εκεί έχει ένα μονοπάτι. Κανονικά πρέπει να φωτίζεται, αλλά ένας από τους ενοίκους μάς είπε ότι υπάρχει μόνο ένας στύλος και βρίσκουν μονίμως τις λάμπες σπασμένες. Το παιδί μπήκε στον κήπο πηδώντας τον φράχτη. Βρήκαμε αίμα πάνω του. Εκεί έχασε το μποτάκι του, πιθανώς καθώς σαρκφάλωνε». Η Έλινμποργκ πήρε βαθιά ανάσα. «Κάποιος τον μαχαίρωσε» είπε. «Πέθανε μάλλον από τραύμα από μαχαίρι στο στομάχι. Αποκάτω του είχε σχηματιστεί μια λιμνούλα αίματος που πάγωσε σχεδόν αμέσως». Έμεινε σιωπηλή. «Μάλλον γύριζε στο σπίτι του» είπε τελικά.

«Μπορούμε να εντοπίσουμε πού τον μαχαίρωσαν;»

«Το ψάχνουμε».

«Έχουμε έρθει σε επαφή με τους γονείς του;»

«Η μητέρα του είναι στον δρόμο και έρχεται. Τη λένε Σούνι. Είναι Ταϊλανδή. Δεν της έχουμε πει ακόμη τι έχει συμβεί. Θα είναι τρομερό».

«Πήγαινε εσύ μαζί της» είπε ο Έτλεντουρ. «Ο πατέρας;»

«Δεν ξέρω. Στο κουδούνι της εισόδου υπάρχουν τρία ονόματα. Το ένα έμοιαζε με Νίραν».

«Πρέπει να έχει έναν αδερφό» είπε ο Έτλεντουρ.

Της άνοιξε την πόρτα και βγήκαν έξω, στον βόρειο άνεμο που λυσσομανούσε. Η Έλινμποργκ περίμενε τη μητέρα. Θα πήγαινε μαζί της στο νεκροτομείο. Ένας αστυνομικός συνόδευσε τον Στέφαν στο σπίτι του· θα του έπαιρναν αποκεί κατάθεση. Ο Έτλεντουρ ξαναπήγε στον κήπο. Φόρεσε το παλτό του. Το χορτάρι είχε πάρει ένα σκούρο χρώμα στο σημείο όπου είχε βρεθεί το παιδί.

Είμαι πεσμένος στο έδαφος.

Ένας παλιός στίχος τρύπωσε στο μυαλό του Έτλεντουρ ενώ στεκόταν, σιωπηλός και σκεφτικός, και κοίταζε το κομμάτι της γης όπου είχε βρεθεί πεσμένο το αγόρι. Έριξε μια τελευταία ματιά στη σκοτεινή πολυκατοικία κι έπειτα διέσχισε το παγωμένο έδαφος πηγαίνοντας προς την παιδική χαρά. Έπιασε το παγερό ατσάλι της τσουλήθρας με το ένα του χέρι κι ένωσε το διαπεραστικό κρύο να ανηφορίζει προς το μπράτσο του.

Είμαι πεσμένος στο έδαφος,

παγωμένος, ανήμπορος να ελευθερωθώ...

[Πρόζα διαυγής και ρωμαλέα... Αιχμηρή γραφή. **]** INDEPENDENT

Ένα μελαμψό αγόρι κείτεται νεκρό στο παγωμένο χώμα μέσα σε μια λίμνη αίματος. Ο ετεροθαλής ταϊλανδός αδερφός του έχει εξαφανιστεί. Μήπως είναι αναμειγνύμενος στον φόνο ή απλώς φοβάται για τη ζωή του και κρύβεται; Καθώς οι υποψίες ότι το κίνητρο της δολοφονίας είναι ρατσιστικό εντείνονται, η αστυνομία λαμβάνει αναφορές ότι ένας υποτιθέμενος παιδόφιλος κυκλοφορεί στην περιοχή.

Η έρευνα του επιθεωρητή Έτλεντουρ θα ξεσκεπάσει την ένταση που σιγοβράζει κάτω από την πολιτισμένη και πολυπολιτισμική επιφάνεια της ισλανδικής κοινωνίας, ενώ θα τον φέρει αντιμέτωπο με μια τραγωδία από το παρελθόν του.

[Ένα έξοχο δείγμα αστυνομικού μυθιστορήματος...

Ο Indridason ενδιαφέρεται τόσο για τη σκιαγράφηση χαρακτήρων και σχέσεων όσο και για το μυστήριο καθαυτό. **]** SUNDAY TELEGRAPH

[Η ανθρωπιά και η αποκαλυπτική του δύναμη είναι πραγματικά αξιοσημείωτες. **]** SUNDAY TIMES

[Κάτι τρέχει με τους Σκανδιναβούς. Εδώ και χρόνια μας προσφέρουν αστυνομικά μυθιστορήματα που μας παγώνουν το αίμα και μας κρατούν καθηλωμένους. Παρ' όλα αυτά, ένας ισλανδός συγγραφέας ξεχωρίζει χάρη στην εξαιρετικά ρεαλιστική αποτύπωση δραματικών καταστάσεων με ύφος λιτό αλλά γοητευτικό. Πρόκειται για τον Arnaldur Indridason, μία από τις λαμπρότερες πένες στο διεθνές στερέωμα της αστυνομικής λογοτεχνίας. **]** MIRROR

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΕΤΛΕΝΤΟΥΡ

ISBN 978-618-03-0209-7

9 786180 302097

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 80209

APPLICATION
METAIXMIO NOIR
(MONO ΓΙΑ IPAD)